

PROPADÁNÍ". Náš objev jsem popsal v materiálu s názvem "Vesnice Háj - Grafengrün" dne 28.srpna 1999, kde na str.4 v kapitole Grafengrün - krasová oblast !? podrobně náš objev popisují. Materiál byl zaslán muzeu v Chebu 2x, muzeu v Mariánských Lázních - osobně jsem řediteli panu Petru Boušemu místo ukázal, a dál se můj materiál mimo jiné objevil i v tisku v souvislosti s další historií obce Grafengrün. Průběžně sleduji počínání jeskyňářů v místě Kmotrova propadání a jsem rád, že se na věci pracuje. Otvor je postupně rozšiřován a čištěn, takže se snad opravdu jednou podíváme do tajemna našeho malého krasu.

Zdeněk Buchtele

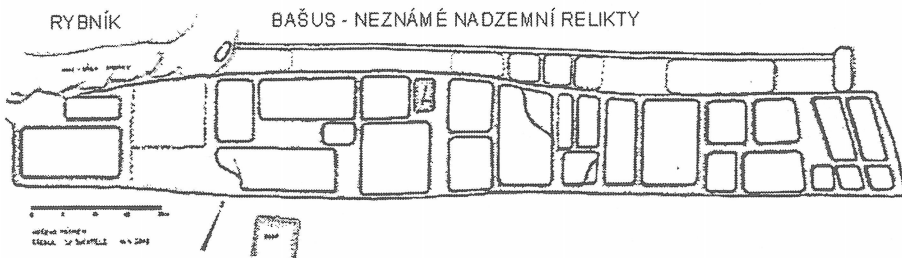
Objev výrazných nadzemních reliktnů u Bašuse

Kladská hájenka (Glatzner Jägerhaus) - Bašus - stála v těsné blízkosti tehdy důležité hranice dělicí panství Teplá a Kynžvart. Do roku 1786 zde prý byla i závoza, panství oplocena a hranice přísně střežena. Metternich a Schönburg se neměli rádi a to se přenášelo i na jejich zaměstnance. Tak se stalo, že lesník bydlící v hájence, byl ve dveřích svého stavení jednoho dne zastřelen lesníkem z kynžvartského panství, střelou do břicha. Odtud Bašus - Bauchschuss - střela do břicha. K této tragické události tu byl

postaven pomníček, v lese ve svahu, proti vchodu do hájenky. V sedmdesátých letech se uvádí jako "rozvalený", dnes jsme nenalezli ani pomníček, ani místo kde stával. Zchátralá a opuštěná hájovna byla zbořena v roce 1964.

Rybník Uhlíř, přes silnici proti bývalé hájence, je nově založen. Původně zde býval malý rybníček pro potřeby hajného, do kterého byly svedeny vody z vedlejší bažinaté louky a z lesních mokřadů. V padesátých letech byla asi 400 metrů JZ odtud otevřena nová uranová šachta, která ke svému provozu potřebovala vodu. Stávající rybníček byl vybagrován, zvětšen a z hlušiny získané při otevírání šachty byla nasypána nová mohutná hráz. Z té ještě dnes vede železná potrubí téměř až k bývalé šachtě. Přes nově vybudovanou hráz dnes vede tzv. Bašusova cesta, která ve směru od Králova kamene původně šla přímo a za silnicí (Kynžvart - Kladská) navazovala na cestu dnes obecně zvanou "svážnice", vedoucí v těsné blízkosti Starých šancí a hradu Kynžvart. Tím je ujasněna další část historické cesty Via Regia, jejíž trasu už několik desetiletí upřesňujeme. V posledních letech byl v širším okolí této oblasti prováděn historický průzkum bez výraznějšího výsledku.

Až 7.dubna 2002 jsme v sestavě Richard Švandrlík, Zdeněk Buchtele a David Holubec, v lesním terénu, jihovýchodně od Uhlíře, zjistili objekt složený z několika výrazných obdélníkových reliktnů od sebe oddělených příkopy. Další průzkum odhalil následující skutečnosti: - Jedná se o téměř obdélníkový útvar široký 15 - 20 metrů a

Náčrt polohy nadzemních reliktnů.

Nadzemní relikty porostlé starým lesem.

dlouhý 145 metrů, obklopený po celém svém obvodu příkopem různé šířky a hloubky. Na severní straně je příkop mělčí a užší, jižní strana vykazuje opačný stav. Příkopy jsou mezi sebou navzájem propojené ať už příčně, tak i podélně, jak ukazuje přiložený plánec místa a vytváří tak 25 stejně vysokých, ale vzájemně různě velikých a půdorysně odlišných reliktvů. Průměrná hloubka příkopů je kolem šedesáti centimetrů, ale není výjimkou příkop hluboký 120 centimetrů. Šířka se pohybuje od 80 do 150 centimetrů a v jednom případě tvoří příkop plošinu cca 15 x 12 metrů. Jiný příkop tvoří plošinu nepravidelného půdorysu v níž je jáma rozměrů 3 x 5 metrů, hloubky zhruba 80 centimetrů, zanesené bahnem - možná pozůstatek po zemnici. Další příkop vede souběžně se severním příkopem a je jen málo patrný. Z našeho zaměření se ale potvrdila přímá souvislost s už popsanými relikty, neboť je také propojen se sousedním příkopem několika mělkými příkopy které od sebe oddělují dalších 7 více či méně patrných reliktvů. Žádný z příkopů nemá venkovní val, ani v náznaku a hlína získaná při hloubení příkopů byla navršena na jednotlivé relikty. To dokazuje i mírné převýšení reliktvů nad okolní terén. Celý objekt a okolí jsou řídké porostlé statnými smrkami stáří 120 - 150 let, což dokazují i letokruhy na pařezech ve východní plošině objektu, kde byly smrky nedávno odtěženy. Severně od objektu je mladý, hustý les stáří

30 - 50 let, táhnoucí se až k silnici Kynžvart - Kladská. Severozápadní část objektu je poškozena výstavbou rybníku Uhlíř, kdy hlína a bahno byly nahrnuty buldozerem právě sem.

Vznik a účel objektu je zatím nejasný. S jistotou musíme vyloučit posledních cca 150 let, tedy stáří porostu, který objekt pokrývá. Zároveň bylo nalezeno 5 kousků a 1 celá mezcí podkova, u kterých se domnívám, že pochází z let

kolem r.1500, nebo 1600 a dva trny s kruhovým pohyblivým okem k uzavírání dobytka, pocházející asi z téže doby. Všechny relikty v objektu jsou dobře zachovalé, jejich horní strana je ve většině případech rovná, čistá a nenesou žádné stopy po stavbě ať kamenné, či dřevěné, boky reliktvů nejsou také narušeny, až na drobné výjimky způsobené probíhající těžbou dřeva. Pouze 3 relikty jsou více poškozeny těžkou lesní technikou.

Využití objektu pro civilní účely si můžeme jen těžko představit. Protože je celý objekt strategicky dobře umístěný, naskýtá se jediná možnost - patřil vojsku. Tuto myšlenku podporuje skutečnost, že v blízkosti procházela tehdy důležitá hranice a je zde síť starých stezek a zemských cest. Pokud se ale jedná o záležitost ze středověku, tak jak je možné, že se celý objekt zachoval v tak perfektním stavu?

Autoři objevu: ing Richard Švandrlík z M.Lázní, Zdeněk Buchtele a David Holubec z V.Hledsebe

Objeveno dne 07.04.2002

Zaměřili: Z.Buchtele a D.Holubec, dne 13.04.2002

Popsal a nakreslil: Z. Buchtele, dne 14.04.2002

GPS : N 50° 0,866' E 12° 39,283'